

Versiune anonimată

Traducere

C-30/21 – 1

Cauza C-30/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

19 ianuarie 2021

Instanța de trimitere:

Amtsgericht Lennestadt (Germania)

Data deciziei de trimitere:

11 ianuarie 2021

Reclamantă:

Nemzeti Utdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Pârât:

NW

Amtsgericht Lennestadt

Ordonanță

în litigiul dintre

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG și NW,

la 11 ianuarie 2021,

Amtsgericht Lennestadt (Tribunalul Districtual din Lennestadt, Germania)

[omissis]

a decis:

RO

Suspendă procedura.

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, următoarea întrebare preliminară:

Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o procedură jurisdicțională inițiată de o societate de stat împotriva unei persoane fizice domiciliată în alt stat membru, în vederea recuperării unei taxe cu caracter de sancțiune ca urmare a utilizării neautorizate a unui drum care face obiectul unei taxe de trecere, intră în domeniul de aplicare al acestui regulament?

Motive: [Or. 2]

Reclamanta este o societate pe acțiuni maghiară cu sediul în Budapesta și invocă împotriva pârâtului domiciliat în Germania drepturi în temeiul unei așa-numite „taxe de trecere de înlocuire” (taxă suplimentară) pentru conducerea de autovehicule pe o rețea de autostradă cu plată din Ungaria. Denumirea germană a reclamantei este Nationale Mauterhebung Geschlossene Dienstleistungs-AG [Societate pe acțiuni închisă de servicii naționale de colectare a taxei de trecere] (NMGD AG).

A) Temei juridic/drept național

Legea maghiară privind circulația rutieră prevede, la articolul 15 alineatul (1), reglementarea potrivit căreia ministrul poate, printr-un regulament, să supună circulația anumitor autovehicule la plata unei taxe. Articolul 33/A alineatul (1) prevede că utilizarea, într-o anumită perioadă, a drumurilor publice terestre stabilite într-o lege distinctă determină plata unei taxe (taxă de utilizare), iar în caz de neplată, a unei taxe suplimentare. Se face trimitere [omissis] la extrasul din Legea maghiară privind circulația rutieră, tradus la dosar.

Pe baza acestei abilitări legislative, a fost adoptat Regulamentul ministrului economiei și transporturilor nr. 36/2007 (III. 26) GKM cu privire la taxa de trecere pentru autostrăzi, drumuri expres și drumuri principale (denumit în continuare „Regulamentul privind taxa de trecere”). Și acesta din urmă a fost depus la dosar în traducere; se face trimitere la acesta [omissis].

Răspunderea pentru achitarea taxelor stabilite prin Regulamentul privind taxa de trecere o poartă deținătorul declarat al autovehiculului. Acest lucru rezultă în mod direct din articolul 15 alineatul (2) din Legea maghiară privind circulația rutieră.

Articolul 7/A alineatul (7) din Regulamentul privind taxa de trecere prevede că taxa suplimentară (referitor la acest aspect, în cele imediat următoare) este percepută de la reclamantă. Potrivit articolului 1 din Regulamentul privind taxa de trecere, utilizarea drumurilor care fac obiectul unei taxe de trecere se efectuează „în cadrul unui raport de drept civil”.

Cuantumul standard al taxei este reglementat la articolul 6 din Regulamentul privind taxa de trecere. De exemplu, pentru un autoturism normal, care, potrivit articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind taxa de trecere, face parte din categoria D1, trebuie plătită o taxă în cuantum de 2 975,00 HUF pentru o săptămână, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6) din acest regulament. Aceasta corespunde unei taxe în valoare de aproximativ 10,00 EUR. [Or. 3]

Articolul 7/A alineatul (1) din Regulamentul privind taxa de trecere prevede că, în cazul în care un autovehicul nu dispune, cu ocazia unui control, de o vinieta valabilă, este necesar să se plătească o taxă suplimentară sau o suprataxă.

La articolul 7/A alineatul (10) din Regulamentul privind taxa de trecere în coroborare cu punctul 1 din anexa 1 la acest regulament este reglementat cuantumul acestei suprataxe. În cazul plății în termen de 60 de zile de la primirea unei cereri de plată, suprataxa se ridică la 14 875,00 HUF, adică un cuantum de aproximativ 50,00 EUR. În cazul în care plata nu intervine în termen de 60 de zile de la primirea cererii de plată, suprataxa se ridică la 59 500,00 HUF, adică un cuantum de aproximativ 190,00 EUR.

B) Recuperarea taxelor suplimentare

Reclamanta a însărcinat și a mandatat societatea Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (denumită în continuare „UAI GmbH”), cu sediul în Eggenfelden, să identifice autovehiculele înregistrate în Germania și vizate de taxa suplimentară, respectiv pe deținătorii acestora, precum și să recupereze taxa de trecere de înlocuire.

Investigația efectuată de UAI GmbH se întemeiază pe fotografiile ale plăcuțelor de înmatriculare ale autovehiculelor în cauză obținute dintr-un sistem electronic, prin intermediul cărora se constată presupusele încălcări ale autovehiculelor respective. Pe baza plăcuțelor de înmatriculare ale autovehiculelor, UAI GmbH obține informații privind deținătorii, iar apoi, în mod normal, solicită, prin intermediul primei scrisori de punere în întârziere, suprataxa simplă în cuantum de 14 875,00 HUF. Valoarea în euro calculată pe baza acestei sume variază în funcție de cursul de schimb.

Pe lângă taxa de trecere de înlocuire ca atare, sunt solicitate de asemenea cheltuielile de recuperare suportate de UAI GmbH. În plus, sunt facturate debitorului cheltuielile efectuate pentru identificarea deținătorului.

În cazul în care plata nu este efectuată la prima scrisoare de punere în întârziere, în următoarele scrisori de punere în întârziere se solicită o suprataxă în cuantum de 59 500,00 HUF. Și în acest caz, valoarea în euro variază în funcție de cursul de schimb.

C) Creanța în litigiu

Pârâtul este deținătorul autovehiculului prevăzut cu plăcuțele de înmatriculare germane [omissis]. La 19 decembrie 2019, ora 23:24, pârâtul a circulat cu acest autovehicul, pe un drum cu taxă de trecere din Ungaria, în orice caz, pentru un timp scurt, înainte de a achiziționa, după aproximativ 15-20 km, o vinieta electronică de plată a taxei de trecere într-o stație de distribuție de carburanți. [Or. 4]

Prin scrisoarea de punere în întârziere din 10 martie 2020 [omissis], UAI GmbH, însărcinată de reclamantă, a pus în întârziere pârâtul pentru plata taxei de trecere de înlocuire, precum și a tarifelor aferente.

În lipsa unei reacții a pârâtului, printr-o nouă scrisoare de punere în întârziere din 13 mai 2020, a fost solicitată o suprataxă majorată în cuantum de 59 500,00 HUF, echivalentul a 178,89 EUR. De asemenea, se solicitau taxe de procesare, cheltuieli pentru identificarea deținătorului, cheltuieli forfetare și TVA. Pentru detalii, se face trimitere la scrisorile de punere în întârziere din 10 martie 2020 și din 13 mai 2020 [omissis].

În prezent, prin acțiunea formulată, reclamanta solicită suma totală de 260,76 EUR. Aceasta consideră că este vorba despre un litigiu de natură civilă. Această împrejurare ar determina competența instanței de trimitere. Reclamanta consideră că, în această privință, se aplică normele statului care conferă organismului solicitant dreptul invocat și care stau la baza acestui drept. În consecință, conform articolului 1 din Regulamentul maghiar privind taxele de trecere, ar trebui să se considere că există un raport juridic civil. De altfel, aceasta ar rezulta și din faptul că relația dintre organismul care solicită, și anume reclamanta, și participanții la trafic este reglementată de dreptul civil. Cumpărarea vinietei ar conduce la un contract sinalagmatic, prin care participantul la trafic ar dobândi un drept de utilizare temporară a drumului pentru un anumit autovehicul. De asemenea, reclamanta nu ar adopta decizii, ci și-ar valorifica creanța printr-o simplă punere în întârziere. În orice caz, ar fi necesară o executare civilă.

Pârâtul contestă acțiunea, susținând că a cumpărat o vinieta. Pe de altă parte, aceasta exprimă îndoieli cu privire la competența jurisdicțională și la încălcarea ordinii publice.

D) Întrebările adresate de instanță

Revine instanței de trimitere, în cadrul examinării proprii competențe, sarcina de a stabili dacă competența internațională este guvernată de dispozițiile *Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială* [Or. 5] (reformare), *Regulamentul Bruxelles Ia* [denumit în continuare „regulamentul”]. În această privință, instanța are îndoieli serioase cu privire la aspectul dacă prezentul litigiu ține de materia civilă în sensul articolului 1 din regulament sau dacă, dimpotrivă, este un litigiu de drept public, căruia nu i se aplică regulamentul menționat. Instanța consideră, în această privință, că răspunsul la această întrebare nu este – astfel cum susține reclamanta – reglementat de dreptul național, ci necesită, dimpotrivă, o interpretare autonomă. Noțiunea de materie civilă și comercială trebuie interpretată ținând seama de obiectivele și de economia regulamentului și de principiile generale care reies din ansamblul sistemelor juridice naționale (*Hotărârea Curții din 14 octombrie 1976, LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG/Eurocontrol, 29/76, EU:C:1976:137; Hotărârea Curții din 11 iunie 2015, Fahnenbrock și alții, C-226/13, C-245/13 și C-247/13, EU:C:2015:383, punctul 35*).

Într-o procedură legată de circulația rutieră în sensul cel mai larg, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja că o procedură de executare silită inițiată de o societate deținută de o colectivitate teritorială împotriva unei persoane fizice domiciliată în alt stat membru în vederea recuperării unei creanțe neplătite pentru parcare într-o parcare publică, a cărei exploatare a fost delegată acestei societăți de către respectiva colectivitate, și care nu prezintă un caracter de sancțiune, ci constituie simpla contraprestație a unui serviciu furnizat, intră în domeniul de aplicare al acestui regulament (*Hotărârea din 9 martie 2017, Pula Parking d.o.o./Tederahn, C-551/15, EU:C:2017:193*).

Cu toate acestea, instanța consideră că soluția menționată nu poate fi transpusă în prezentul litigiu. În situația de fapt aflată la originea Hotărârii din 9 martie 2017, participantului la trafic i-a fost eliberat un tichet de parcare (punctul 16 din hotărârea Curții din 9 martie 2017). Ar fi comparabil, în speță, ca pârâtul să fi cumpărat o vinieta, sub rezerva întrebării dacă astfel ar fi fost încheiat în mod efectiv un contract de drept civil sau dacă, dimpotrivă, nu este în discuție o taxă de drept public referitoare la o prestație de stat, nu în ultimul rând întrucât reglementările naționale relevante se situează (de asemenea) în domeniul reglementat de Directivele 1992/62/CE și 2006/38/CE. [Or. 6]

Cu toate acestea, în speță, pârâtul nu a cumpărat, mai întâi, nicio vinieta, motiv pentru care reclamanta solicită, în locul (iar nu, de exemplu, în mod suplimentar – a se vedea cererile de plată din 10 martie 2020 și din 13 mai 2020 [omissis]) taxei de trecere propriu-zise, o taxă denumită, în traducerea în limba germană a textelor legislative maghiare prezentate, „taxă suplimentară” sau „suprataxă”. Potrivit aprecierii instanței, în acest caz este în discuție o penalitate impusă în mod

unilateral printr-o normă de drept public, care nu constituie doar o remunerație a unui serviciu furnizat (*contrar celor statuate în Hotărârea Curții din 9 martie 2017, a se vedea punctul 36 din aceasta*). Instanța consideră, așadar, că există indicii serioase care permit să se considere că stabilirea și punerea în aplicare a acestei taxe cu caracter de sancțiune reprezintă un act de autoritate publică, cu consecința că dispozițiile Regulamentului nr. 1215/2012 nu sunt aplicabile prezentului litigiu.

DOCUMENT DE LUCRU